

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 204/22

Luksemburgā, 2022. gada 15. decembrī

Ģenerālvokāta secinājumi C-124/21 P | *International Skating Union*/Komisija

Ģenerālvokāts A. Rantos iesaka atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru bija apstiprināts Starptautiskās Slidošanas savienības noteikumu pretkonkurences raksturs

Viņš iesaka nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai

International Skating Union (Starptautiskā Slidošanas savienība, turpmāk tekstā – “*ISU*”) lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2020. gada 16. decembra spriedumu *International Skating Union*/Komisija (T-93/18). Ar šo spriedumu Vispārējā tiesa bija daļēji noraidījusi *ISU* prasību atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 8. decembra lēmumu par procedūru saskaņā ar LESD 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu ¹. 2017. gada decembra lēmumā Komisija bija paziņojusi, ka Starptautiskās Slidošanas savienības (*ISU*) noteikumi, ar kuriem paredzēti bargi sodi sportistiem, kas piedalās ātrslidošanas sacensībās, kuras šī savienība nav atzinusi, ir pretrunā Savienības konkurences noteikumiem.

Vienlaikus pretapelācijas sūdzību, ar kuru arī tiesas panākt pārsūdzētā sprieduma daļēju atcelšanu, cēla divi sportisti, kuri bija iesnieguši sūdzību, kas bija likusi Komisijai sākt procedūru pret *ISU*. Šie sportisti apstrīd pārsūdzētā sprieduma daļu, kurā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka *ISU* ieviesto ekskluzīvas un obligātas vēršanās šķirējtiesā mehānismu nevar uzskatīt par tādu, kas “pastiprina” Komisijas raksturoto konkurences ierobežojumu mērķa dēļ.

Šodien sniegtajos secinājumos ģenerālvokāts Atanasijs Rants [*Athanasios Rantos*] iesaka atcelt spriedumu un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Par konkurences tiesību piemērošanu sporta federāciju izdotiem noteikumiem

Ievada apsvērumos ģenerālvokāts paskaidro **analītisko ietvaru, kas ir piemērojams, analizējot sporta federāciju izdotus noteikumus no konkurences tiesību skatpunkta**. Viņš atgādina, ka tādi sporta vadošo struktūrvienību noteikumi kā *ISU* noteikumi principā nav ārpus Savienības konkurences tiesību piemērošanas jomas. Ņemot vērā to, ka ir runa par sporta federāciju pieņemtiem noteikumiem, atsauces uz sporta īpašo raksturu, kas minēts LESD 165. pantā, var izrādīties atbilstīgas, it īpaši, lai vērtētu konkurences ierobežojumu iespējamu pamatojumu.

Ģenerālvokāts atgādina, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru ², ja ir bijis iespējams saprātīgi uzskatīt, ka ierobežojošās sekas, kas izriet no sporta federācijas pieņemta strīdīga regulējuma, ir bijušas nepieciešamas, lai sasniegtu leģitīmu “sporta” mērķi, uz šiem pasākumiem neattiecas LESD 101. panta 1. punkts. Tomēr tas tā ir ar nosacījumu, ka šīs sekas nepārsniedz to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai.

¹ Attiecībā uz tiesvedības priekšvēsturi skat. [PP 159/20](#).

² Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 18. jūlijs, [Meca-Medina un Majcen/Komisija](#) (C-519/04 P), kā arī [PP 65/06](#).

Ņemot vērā sporta federācijām tradicionāli piešķirto lomu, tās ir pakļautas interešu konflikta riskam, kas izriet no apstākļa, ka tām, pirmām kārtām, ir regulējošas pilnvaras un, otrām kārtām un vienlaikus, tās veic saimniecisko darbību.

Ģenerālvokāts uzsver – **tikai apstāklis, ka tā pati struktūra pilda vienlaikus regulēšanas un sporta pasākumu rīkošanas funkcijas, pats par sevi nenozīmē Savienības konkurences tiesību pārkāpumu.** Turklāt galvenais pienākums, kas ir noteikts sporta federācijai, kura ir *ISU* situācijā, ir rūpēties par to, lai trešām personām netiktu nepamatoti liegta piekļuve tirgum, tādējādi kropļojot konkurenci šajā tirgū. **Sporta federācijas ar konkrētiem nosacījumiem var atteikt trešām personām piekļuvi tirgum tā, lai tas nebūtu konkurences tiesību pārkāpums, ja vien atteikums ir pamatots ar legītīmiem mērķiem un šo federāciju veiktie pasākumi ir samērīgi ar minētajiem mērķiem.**

Par apelācijas sūdzību

Ģenerālvokāts vērtē, vai Vispārējā tiesa ir pareizi interpretējusi LESD 101. panta 1. punktu, apstiprinot apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to bija konstatēta konkurences ierobežojuma mērķa dēļ esamība.

Ir jāatbild uz jautājumu, vai Vispārējā tiesa varēja veikt “kombinētu” jeb “paralēlu” analīzi attiecībā uz konkurences ierobežojumu mērķa dēļ un attiecībā uz šā ierobežojuma objektīvi pamatota un samērīga rakstura neesamību. Ģenerālvokāts konstatē, ka šī Vispārējās tiesas izmantotā pieeja rada zināmu neskaidrību, jo tās rezultātā nav skaidri saprotams, kāda analīze ir izmantota. Pirmajā posmā Vispārējā tiesa izmantoja klasisku konkurences ierobežojuma mērķa dēļ noteikšanas pieeju, vispirms analizējot atbilstības noteikumu saturu. Tomēr otrajā posmā, vērtējot šo noteikumu mērķus, Vispārējā tiesa, šķiet, tos ir vērtējusi, ņemot vērā kritērijus, kuri noteikti spriedumā *Meca-Medina*, kas attiecas uz konstatēto konkurences ierobežojumu objektīvi pamatoto raksturu.

Ģenerālvokāts norāda, ka Vispārējās tiesas nostāja par *ISU* noteikumu satura interpretāciju un tās analīze par *ISU* noteikumu nesamērīgo raksturu, kas tai lika konstatēt konkurences ierobežojumu mērķa dēļ, nav pamatotas. Tās pieņemt nozīmētu paplašināt jēdzienu “konkurences ierobežojums mērķa dēļ”, un tas būtu pretrunā Tiesas iedibinātajai judikatūrai, atbilstoši kurai šis jēdziens ir jāinterpretē šauri.

Tādējādi **ģenerālvokāts secina, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, kvalificējot *ISU* noteikumus par konkurences ierobežojumu mērķa dēļ, un iesaka apmierināt apelācijas sūdzības pirmo pamatu un atcelt Vispārējās tiesas spriedumu attiecībā uz konkurences ierobežojuma mērķa dēļ konstatējumu.**

Ģenerālvokāts tomēr konstatē, ka vēl ir jānosaka, vai aplūkojamo nolīgumu “sekas” ir konkurences ierobežošana LESD 101. panta 1. punkta izpratnē. Šis lietas aspekts prasa veikt faktu izvērtēšanu, balstoties uz elementiem, kurus Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nav vērtējusi. Turklāt, ņemot vērā, ka Tiesā netika apspriesti jautājumi par ietekmes uz konkurenci analīzi, šajā ziņā tiesvedības stadija neļauj izspriest lietu. Tāpēc **ģenerālvokāts iesaka nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.**

Par pretapelācijas sūdzību

Ģenerālvokāts vērtē, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka Komisija bija kļūdaini secinājusi, ka *ISU* šķīrējtiesas noteikumi pastiprina konkurences ierobežojumu, ko radījuši *ISU* pieņemtie atbilstības noteikumi. Viņš jautā, vai Komisija varēja pamatoti kvalificēt ekskluzīvas un obligātas vēršanās šķīrējtiesā mehānismu par konkurences ierobežojumu “pastiprinošu elementu”, veicot analīzi atsevišķi no pārkāpuma konstatējuma; šāda pieeja, viņaprāt, rada jautājumus, jo Komisija nebija uzskatījusi, ka šķīrējtiesas klauzula pati par sevi var būt pārkāpums.

Ģenerālvokāts uzskata – Vispārējā tiesa ir pamatoti atzinusi, ka ekskluzīvas un obligātas vēršanās šķīrējtiesā mehānisms ir vispārēji atzīta metode strīdu izšķiršanā un ka šķīrējklauzulas ieviešana pati par sevi neierobežo konkurenci. Tāpat viņš norāda, ka šajā gadījumā vēršanos šķīrējtiesā var pamatot ar legītīmām interesēm, kas saistītas ar prasību, lai sporta strīdus skatītu specializēta tiesa.

Attiecībā uz CAS šķīrējtiesu ģenerālvokāts uzskata, ka tā nav pielīdzināma šķīrējtiesai strīdiem starp dalībvalstīm un privātpersonām attiecībā uz divpusējiem ieguldījumu līgumiem, par ko bija runa spriedumos *Achmea*³ un *PL Holdings*⁴. Tāpēc principi, kas noteikti judikatūrā, kura izriet no šiem spriedumiem, nav piemērojami šajā lietā aplūkojamajai šķīrējtiesai, jo tā nevarēja samazināt Savienības tiesību pilnīgu efektivitāti un vienveidību.

Ģenerālvokāts secina, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka ekskluzīvas un obligātas vēršanās šķīrējtiesā mehānismu nevar kvalificēt par aplūkojamo konkurences ierobežojumu “pastiprinošu elementu”.

PIEZĪME. Ģenerālvokāta secinājumi Tiesai nav saistoši. Ģenerālvokāta uzdevums ir, rīkojoties pilnīgi neatkarīgi, piedāvāt Tiesai juridisku risinājumu viņam nodotajā lietā. Tiesas tiesnešu apspriedes par šo lietu sāksies tikai tagad, un spriedums tiks pasludināts vēlāk.

PIEZĪME. Tiesā var pārsūdzēt Vispārējās tiesas spriedumu vai rīkojumu vienīgi par tiesību jautājumiem. Pārsūdzībai nav apturošas iedarbības. Ja apelācijas sūdzība ir pieņemama un pamatota, Tiesa atceļ Vispārējās tiesas nolēmumu. Ja lieta ir gatava izspriešanai Tiesā, tā šajā lietā var pieņemt galīgu nolēmumu. Pretējā gadījumā tā nodod lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, kurai ir saistošs Tiesas pieņemtais nolēmums apelācijas tiesvedībā.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns secinājumu [teksts](#) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē to sniegšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Secinājumu nolasīšanas attēli ir pieejami [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Palieciēt ar mums!

³ Spriedums, 2018. gada 6. marts, *Achmea* (C-284/16, EU:C:2018:158).

⁴ Spriedums, 2021. gada 26. oktobris, *PL Holdings* (C-109/20, EU:C:2021:875).